

عطاف

قوای

۵

ضمیمه کتاب و داستان روزنامه جام جم
سه شنبه ۱۰ تیر ۹۹ • شماره ۷۶

وزیر دست به عصا

برای مایران‌ها جان کری مساوی است با برجام، اصولاً مادر مقداری اهل سیاست و پیگیری اخبار باشیم چهره‌های بین‌المللی را در مناسبات سیاسی با کشور خودمان می‌شناسیم. البته باور دارم که اگر همین الان برویم داخل صفحه نانوایی یانمی‌دانم مثلاً خیابان و از مردم پرسیم جان کری رامی‌شناسند یا نه؟ پاسخ اغلب شان یا صراحتانه است یا می‌گویند اسمش را شنیده‌اند، ولی نمی‌دانند کیست! به همین خاطر می‌گوییم شاید مثلاً برای بسیاری اهمیت نداشته باشد روزنوهای جان کری یا امثال او اما فراموش نکنید که گاهی همین که این نکات را گوشه‌ذهن داشته باشیم (ون که ندارد) ممکن است روزی به درمان بخورد و برایمان کارایی داشته باشد. آقای کری هم خاطرات خود را مکتوب کرده و در برابر قضاؤت تاریخ قرار داده است. «هر روز موهبتی است» شرح زندگی این دیپلمات آمریکایی از کودکی تا روزهای حضورش در وزارت خارجه آمریکاست که در آن می‌توان روزهای حضورش بر سر میز مذاکرات برجام را نیز مطالعه کرد.

ماجراهای آقای دبیر کل

این کتاب روایتی از دبیر کل سازمان ملل متعدد است که با کارشناسی‌های آمریکا رسمت خود برگزار شد. نویسنده در پی خلاقیت روایی تلاش می‌کنند به جای انتخاب سیر خطی و قایع و بیان آن‌ها از روایت غیرخطی استفاده کنند و با این روش جذابیت‌های روزنوهای خود را فراشند. او با تبیین دلایلی که باعث شد آمریکا با تمدید دوره ریاست ایالات متحده در موقعیت قاری مددکه بی‌موقع نباشد. در سراسر کتاب غالی از این ناراحت است که آمریکا سعی فراوانی برای استفاده از سازمان ملل به عنوان یک آلت دست داشته و غالی همواره در برابر این وضعیت مقاومت کرده است. این کتاب روایت یک دبیر کل تک دوره‌ای را برای خواننده بازگو می‌کند و راوی نیز نشان می‌دهد که قدرت‌هایی مانند آمریکا در تسلط بر مجامع عمومی بین‌المللی از چه ابزارهایی استفاده می‌کنند. البته نباید غافل شد که غالی هرچند برای دومین مرتبه به عنوان دبیر کل انتخاب نشد ولی در دوران ریاستش نیز تلاش زیادی خلاف خواست آمریکا انجام نداده است.

رازهای شرمن

او نیز یکی از اعضای نیم مذاکره‌کننده آمریکا در ماجراهای مذاکرات است. اثر گذاری برجام بر وقایع سیاسی ایران، می‌تواند علتی باشد که خاطرات کنشگران این مذاکرات اهمیت پیدا کند. «بدون هراس» و «من ترسو نیستم» عنوان دو ترجمه از کتاب خاطرات شرمن است که به فاصله‌کمی از یک‌دیگر روانه بازار کتاب داخلی شد تا مخاطبان روایت یکی از اعضای ارشد مذاکرات را بخوانند. هرچند شاید باز همان گزاره تکراری درباره شرمن نیز صادق باشد که چه کسانی در کف جامعه «شرمن» را می‌شناسند؟!

رقیب ترامپ

هیلاری کلینتون را می‌توان به عنوان یکی از زنان فعال در عرصه سیاست در غرب معرفی کرد. او علاوه بر حضور مؤثر و پیگیر در کارزارهای انتخاباتی در نوشتن خاطرات روزنوهای اتفاقاتی که از سر می‌گذراند و انتشار آنها نیز پیگیری بسیاری دارد. تا جایی که دو عنوان از خاطرات او تاکنون به فارسی ترجمه شده که یکی مربوط به روزهای تصدی پست وزارت خارجه در دولت او بیام است و دیگری رقابت‌های انتخاباتی او با دونالد ترامپ است. کتاب «انتخاب‌های سخت» روایت او از روزهای حضورش در وزارت امور خارجه ایالات متحده است. نکاتی که در این کتاب دیده می‌شود تصویری جزئی و ریزاز سیاست خارجی این کشور نشان می‌دهد که مانند یک شترنج باز ماهر برای حرکتش فکر و حساب کرده و دست به مهره می‌شود. در این کتاب بارها نام ایران آورده می‌شود و نویسنده تلاش کرده تا روایتی دقیق از حضورش در وزارت خارجه را عرضه کند. کتاب دیگری که از کلینتون در بازار کتاب ایران دیده می‌شود «آجنه اتفاق افتاد» است، خاطرات کلینتون از رقابت با دونالد ترامپ برای رسیدن به کاخ سفید. به نظر می‌رسد نوشتن خاطرات در میان سیاستمداران آمریکایی امری جدی است و آن قدر که آمریکایی‌ها به نوشتن عادت دارند اروپایی‌ها ندارند.

به روایت مرد جنگ طلب

باید گفت محال است ایرانی باشیم و جو روح دبلیو بوش را به یاد نیاوریم. البته این جمله برای متولین میانه ۸۰ به بعد خیلی مصدق ندارد و مراد کسانی است که در سال‌های ۸۰ قوه تشخیص داشته‌اند. محال است جنگ آمریکا علیه عراق را فراموش کنیم که چگونه نوروز در خانه بودیم و از تلویزیون لحظه به لحظه تحولات عراق و پیشروی نیروهای آمریکایی را دنبال می‌کردیم. کتاب «لحظات تصمیم‌گیری» عنوان خاطرات بوش است که منتقدان بسیاری دارد. بوش در این کتاب بخش‌های مختلفی از زندگی خود را روایت کرده و در فصل‌هایی به دوران ریاست جمهوری اش اشاره کرده است. روزهایی که جنگ افغانستان و عراق با فرمان او آغاز شد و دامنه آن تا امروز ادامه داشته است. این کتاب برای پی‌بردن به عمق حوادث می‌تواند مفید باشد هرچند بسیاری معتقدند بوش در روایت خاطراتش صداقت نداشته است.

داستان‌های جزیره

انگلیسی‌ها را ما نهایتاً با چرچیل می‌شناسیم که البته این هم ربطی به سفرش به تهران برای کنفرانس تهران در جریان جنگ دوم جهانی ندارد، بلکه او برای ما کاربردی ضرب المثل گونه دارد. به همین خاطر اگر خیلی اطلاعات مان درباره انگلستان در حوزه سیاست زیاد باشد شاید درباره تاجری‌ماکه پیراین کشور چیزهایی بدایم. در غیراین صورت دیوید بکام و منچستر یونایتد را بیشتر از چهره‌های سیاسی این کشور می‌شناسیم؛ حتی همین الان اگر از ما درباره نام نخست وزیر کنونی این کشور سوال کنند بعید است بتوانیم پاسخش را پیدا کنیم. حالا تصویر کنید، بخواهیم برویم سراغ خاطرات آقای توئی بلر با عنوان «اسفر» که در آن خاطرات شغلی و سیاسی بلر به عنوان نخست وزیر در آن بازگو شده است. توئی بلر در این کتاب، بیشتر از مسائل داخلي بریتانیا، به سیاست خارجی پرداخته و انتقاداتی را متوجه برخی اعضا حزب کارگر کرده که باید گفت شاید برای یک کارشناس مسائل انگلستان و بریتانیا جذاب باشد، ولی خب عده‌ای هم هستند که از این دست کتاب‌ها استقبال می‌کنند. البته شاید فصل مشترک اغلب کتاب‌های موجود ایران و بریتانیه هسته‌ای آن باشد که در خاطرات اغلب چهره‌های سیاسی به آن اشاره شده است. بلر در کتابی ایران را برای غرب خطرناک تر از همسایگان عربیش توصیف می‌کند.

«جک» لندن!

«کار، کار ایرانی‌هاست» عنوان خاطرات یکی از وزرای خارجه دولت انگلستان است. او با اشاره به ضرب المثلی قدیمی که در میان ایرانیان رواج دارد عنوان کتابش را انتخاب کرده است. او تلاش دارد روایت خود از ریشه‌هایی اعتمادی تاریخی ایران‌ها به انگلستان را در این کتاب بازگو کند. شرح سفری تقریبی به یزد و مواجهه با مردم و اتفاقات مختلف از جمله حواشی این کتاب است که استراو کوشش کرده نشان دهد بسیاری از باورهای موجود و راجح براساس ذهنیت غلط وجود دارد و سعی مکندهای غیرمستقیم آهارابر طرف کند. این کتاب با توجه‌های مختلفی در بازار کتاب دیده می‌شود و در مجموع از جمله آثار مهم سیاسی‌سیون در بازار کتاب ایران است که استقبال خوبی هم از آن صورت گرفته است، زیرا استرا و در جریان مذاکرات هسته‌ای نیز نقش مؤثری داشته و شاید خاطرات او برای موافقان و مخالفان این رویداد سیاسی جالب باشد.